

نویسنده: جم لوب (Jim Lobe)

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2025-03-17»

برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».



دن دیویس

شانزده سال پیش، لابی اسرائیل چاس فریمن را
از کار بیکار کرد

*16 yrs ago the Israel lobby smeared Chas
Freeman out of a job*

مانند دن دیویس هفته گذشته، سفیر مشهور توسط لابی اسرائیل و
دستکاران آنها در رسانه‌ها مورد تعقیب قرار گرفت.

*Like Dan Davis last week, the storied ambassador was hounded by
the Israel lobby and their handmaidens in the media*

تقریباً دقیقاً 16 سال پس از آن که لابی اسرائیل در نبردی تلخ و پرمخاطب علیه یک انتصاب کلیدی توسط مدیر وقت اطلاعات ملی پیروز شد، به نظر می‌رسد که یکی دیگر را بدون شلیک گلوله به دست آورده است.

خروج ناگهانی این هفته از انتصاب دانیل دیویس، که از رفتار اسرائیل در جنگش در غزه انتقاد کرده است، به عنوان معاون مدیر اطلاعات ملی برای ادغام مأموریت تحت DNI تولسی گابارد گزارش شده است که نتیجه شکایت نیروهای طرفدار اسرائیل در دولت ترامپ و کنگره و همچنین گروه‌های خارجی از جمله لیگ ضد افترا بوده است.

این عقب‌نشینی یادآور دعوای بسیار طولانی‌تر و دراماتیک‌تر بر سر انتصاب توسط دریاسالار سابق DNI، دنیس بلر (متقاضی) از سفیر سابق بود. چاس فریمن جونیور، افسر افسانه‌ای خدمات خارجی و مقام ارشد سابق پنتاگون، به عنوان رئیس شورای اطلاعات ملی (NIC) در آغاز دولت اوباما در مارس 2009. پس از چندین هفته جنجال و در مواجهه با انتقاد شدید و احتمالاً افتراآمیز، فریمن خود را از توجه خارج کرد.

دیویس، یکی از اعضای ارشد اولویت‌های دفاعی و یک افسر بازنشسته ارتش که به افشای شکست‌های مداخله نظامی ایالات متحده در افغانستان در دوران دولت اوباما کمک کرد، قربانی کارزاری آرام برای جلوگیری از انتصاب او شد که در روز چهارشنبه هنگامی که وبسایت یهودی اینسایدر گزارش داد که او برای این کار شنود شده است، علنی شد.

اینسایدر گزارش داد که تا 12 ژانویه، دیویس کمپین اسرائیل در غزه را "پاکسازی قومی" و حمایت واشنگتن از جنگ "در سطح اخلاقی... لکه‌ای بر شخصیت ما به عنوان یک ملت، به عنوان یک فرهنگ که به زودی از بین خواهد رفت" نامیده بود. این روزنامه همچنین به نقل از او گفت: «پیامدهای [حمله نظامی به تأسیسات هسته‌ای ایران] «می‌تواند برای ما و اسرائیل وحشتناک باشد». نیروهای طرفدار اسرائیل به سرعت حمله کردند. ADL بلافاصله انتصاب دیویس را در X به عنوان "بسیار خطرناک" محکوم کرد و خاطرنشان کرد که او "حماس 7/10 را کاهش داده است، حمایت ایالات متحده از حق اسرائیل برای دفاع از خود را تضعیف کرده است، و آشکارا تهدید بزرگی را که رژیم ایران برای ثبات جهانی و منافع آمریکا ایجاد می‌کند، رد کرده است."

بر اساس گزارش‌ها، مخالفت‌ها نیز از سوی جمهوری خواهان سنتی‌تر و طرفدار اسرائیل در داخل دولت و کنگره ابراز شد، و در حالی که نیویورک تایمز خاطرنشان کرد که انتقادات وی از اسرائیل «شبهه انتقادهای دموکرات‌های لیبرال» است، مارک وارنر، سناتور ارشد دموکرات در آژانس اطلاعات سنا، به پولیتیکو دیویس گفت: «کاملاً بی‌صلاحیت است».

در حالی که نتیجه یکسان بود، لحظه حضور دیویس در کانن توجه دی سی در مقایسه با آزمایش سه هفته‌ای که فریمن در فوریه 2009 متحمل شد، زمانی که بلر او را به عنوان رئیس NIC انتخاب کرد، بسیار کوتاه بود، که، در کنار سایر مسئولیت‌ها، وظیفه تولید برآوردهای اطلاعاتی ملی را بر عهده دارد - یعنی بر اساس همه موارد اطلاعاتی. آژانس‌ها فریمن که چند زبانی با تجربه وسیع غیرمعمولی داشت، به عنوان مترجم اصلی در سفر تاریخی ریچارد نیکسون به چین در سال 1972، معاون رئیس مأموریت سفارت ایالات متحده در پکن در دهه 1980 و سفیر در عربستان سعودی در طول جنگ اول خلیج فارس خدمت کرد. او همچنین معاون اصلی وزیر امور خارجه در امور آفریقا و دستیار وزیر دفاع در امور امنیت بین‌الملل و سایر پست‌ها

فریمن همچنین به خاطر دیدگاه‌های صریح، نمادین و اغلب انتقادی خود نسبت به سیاست خارجی ایالات متحده، از جمله «جنگ جهانی علیه تروریسم» در دولت جورج دبلیو بوش و حمایت عملی و اشنگتن از رفتار اسرائیل با فلسطینیان در سرزمین‌های اشغالی، شهرت داشت.

او چند ماه قبل از انتصابش به عنوان رئیس NIO در یک سخنرانی در MIT خاطرنشان کرد: «حمایت بی‌قید و شرط ما ... به اتخاذ سیاست‌هایی [از سوی اسرائیل] کمک می‌کند و از اتخاذ سیاست‌هایی حمایت می‌کند که یکجانبه‌گرا، نظامی‌گرا، ضدسازنده و ناگزیر خود باخته است.» حزب لیکود (دودده از سخنرانی‌های فریمن در مورد خاورمیانه، چین و سیاست خارجی ایالات متحده را می‌توان در اینجا یافت).

این کمپین، که عمدتاً از طریق وبلاگ و در کاپیتول هیل انجام شد، توسط استیون روزن، یکی از مقامات ارشد سابق کمیته روابط عمومی قدرتمند آمریکایی اسرائیل (AIPAC) رهبری شد. روزن در اولین پست وبلاگ تقریباً روزانه منتشر شده توسط انجمن نومحافظه‌کاران تندرو خاورمیانه، دیدگاه‌های فریمن در مورد اسرائیل را «مورد کتاب درسی عرب‌گرایی خط قدیمی» و انتصاب او را «عمیقاً نگران‌کننده» خواند.

محکومیت روزن بلافاصله توسط دیگر مفسران نومحافظه‌کار و طرفدار اسرائیل در وال استریت ژورنال، ویکی استاندارد، نشنال ریویو، و نیوریپابلیک و همچنین وبسایت‌ها، وبلاگ‌ها و گروه‌های لیکودیست نومحافظه‌کار، به ویژه سازمان صهیونیستی آمریکا و مؤسسه یهودی فوق‌العاده شاهین برای امور امنیت ملی، مورد انتقاد قرار گرفت.

«چس فریمن متعصب و خارج از تماس است» عنوان سرمقاله مارتین پرتز، ناشر وقت نیوریپابلیک بود، که مدعی شد سفیر برگزیده توسط دولت سعودی از طریق ریاست وی در زمان شورای سیاست خاورمیانه (MEPC)، یک اندیشکده مستقر در واشنگتن که توسط اعضای خانواده سلطنتی تأمین مالی می‌شد، «خرید و پرداخت شد».

سردبیر فعلی آتلانتیک، جفری گلدبرگ، به همین ترتیب استدلال کرد که فریمن، «به دلیل خصومت خود با اسرائیل معروف است»، همچنین «یکی از مدافعان مشهور برای منافع حکومت‌های استبدادی خاورمیانه بود». او به‌ویژه از این که MEPC «لابی اسرائیل و سیاست خارجی ایالات متحده» را منتشر کرده بود، مقاله‌ای از جان جی. میرشایمر و استفان والت، محققین واقع‌گرای سیاست خارجی را منتشر کرده بود که در میان دیگر گروه‌های طرفدار اسرائیل، ADL آنرا به‌عنوان «تحلیل کلاسیک توطئه‌ای ضدیهودی...» محکوم کرد.

این اتهامات به نگرش‌های ادعایی او نسبت به اسرائیل و خاورمیانه ختم نشد. گابریل شوئنفلد و سایر مفسران نومحافظه‌کار در مقاله خود در وال استریت ژورنال ادعا کردند که فریمن به دلیل کم‌اهمیت جلوه دادن تقویت نظامی چین، خدمت قبلی‌اش در هیئت مشاوران بزرگترین شرکت نفت چین و دفاع ادعایی‌اش از اقدام خونین پکن در سال 1989 که بر اساس سرکوب مخالفان مخالف بود، نامناسب است. پست توسط فریمن در یک گروه گفتگوی اینترنتی خصوصی از دست چین.

با این حال، تعدادی از کارشناسان چینی که به حمایت از حقوق بشر شهرت دارند، اتهام «آغوش پاندا» بودن او را رد کردند و تأیید کردند که او در طول خدمت مرتبط با چین در سفارت و وزارت خارجه، «حامی سرسخت حقوق بشر» بود.

کمپین نومحافظه‌کاران علیه فریمن نیز از سوی منابع رسانه‌ای دیگر از جمله دیوید برودر، ستون‌نویس واشنگتن پست، با مخالفت مواجه شد. جو کلین از تایم که این حملات را "ترور" نامید. دیوید روتکف از فارین پالیسی ("لینچ توسط وبلاگ")؛ اندرو سالیوان از اقیانوس اطلس؛ و فرید زکریا از نیوزویک که مجری فریمن در برنامه سی‌ان‌ان «جی‌پی‌اس» بود.

هفته سفیر بازنشسته، از جمله چند سفیران سابق ایالات متحده در اسرائیل نیز در نامه‌ای به مجله حمایت کردند. اما بسیاری از این فشارها یا پس از هفته‌ها حملات آنلاین یا، مانند ظاهر «GPS» او، پس از اینکه فریمن خود را از نظر دور انداخته بود، رخ داد.

در واقع، کمپین علیه فریمن به همان اندازه در کاپیتول هیل انجام شد که در وب. اگرچه پستی که بلر فریمن را به آن منصوب کرده بود مشمول تأیید سنا نبود، قانون‌گذاران کلیدی مختلف، به ویژه سناتور چاک شومر، سناتور نیویورک، جولیا برمن، سناتور کانکتیکات، و مارک کرک، نماینده وقت ایلینویز - هر سه در بین ده دریافت کننده اصلی بودجه کمپین انتخاباتی حزب کمپین حامی اسرائیل بین سال‌های 2024 و 1990 اعلام کردند.

برخلاف گابارد، DNI بلر در تمام مدت حمله به منصوب خود گیر داد و حتی در مقابل کمیته اطلاعاتی منتخب سنا شهادت داد تا اتهامات مختلفی را که چند ساعت قبل از اعلام خروج فریمن علیه فریمن مطرح شده بود، رد کند.

در بیانیه‌ای که بلافاصله پس از کناره‌گیری‌اش منتشر شد، فریمن مشخصاً هم در مورد کمپین علیه او و هم پیامدهای آن مستقیماً صحبت کرد. او نوشت: "آشفته‌گی ظالمانه‌ای که به دنبال افشای انتصاب در انتظار من بود، از نظر بسیاری سوالات جدی در مورد اینکه آیا دولت او باما می‌تواند تصمیمات خود را در مورد خاورمیان و مسائل مربوط به آن اتخاذ کند، ایجاد خواهد کرد." من متأسفم که تمایل من برای خدمت به دولت جدید با شک و تردید در توانایی آن در بررسی پایان یافت، چه رسد به اینکه تصمیم بگیرم چه سیاست‌هایی می‌تواند به بهترین وجه در خدمت منافع ایالات متحده باشد نه سیاست‌های لابی که قصد اجرای اراده و منافع یک دولت خارجی را دارد.

فریمن در پاسخ به سوال RS برای واکنش به عقب‌نشینی دیویس، ایمیلی ارسال کرد: دانیل دیویس یک رئالیست اخلاقی، خوش‌بین و از نظر فکری صادق است. او همیشه بر منافع ملی ایالات متحده تمرکز کرده است، هما‌نطور که هر کسی که با نظرات آنالین و سایر نظرات او آشناست می‌تواند تأیید کند. او دقیقاً از آن دسته افرادی است که باید حقیقت را به قدرت در دولت ترامپ بگوید. اما لابی اسرائیل بر اسرائیل و جامعه اطلاعاتی آمریکا - نه مخالفان آمریکا - اصرار دارد. اصرار دارد که سازمان‌های اطلاعاتی خود ارائه کنند... آیا هر شخص شریفی می‌تواند امیدوار باشد که در موقعیت‌های مورد اعتماد عمومی به کشور ما خدمت کند، بدون اینکه مورد کاریکاتورهای بی‌اساس، اما ناتوان‌کننده توسط منافع خاص قرار گیرد؟» این سوالی است که ارزش پرسیدن دارد.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

جیم لوب جیم لوب یکی از سردبیران **Responsible Statecraft** است. او قبلاً از سال 1980 تا 1985 به عنوان رئیس دفتر اینتر مطبوعاتی واشنگتن و بار دیگر از سال 1989 تا 2015 خدمت کرد.

با تقدیم احترامات «2025-03-30»

